

til Staten give vi, hvad vi selv finde passende, selv om det giver et temmelig tarveligt Resultat. Nu siger det ærede sidste Medlem (Sponneck): Vi have anvendt Procentsystemet i Kjøbenhavn. Nei! Vi ere netop der gaaede frem paa en heelt anden Maade. Vi have først indført Indkomstskatten som Communalstat og ladet Borgerne øve sig i at bruge den, og efterat vi havde naaet, hvad jeg troer, man med fuld Fyde kan kalde en god, sund og tilfredsstillende Beskatning, hvorved man Aar for Aar bedre rammer Folks Indtægt, saa kan Staten sige: Nu vil jeg ogsaa have lignet Skatten til Staten paa den Maade, og saa kan den ganske vist faae ved en vis Procent, hvad der er tiltænkt den gennem Contingentsystemet. Vi vide, at Kjøbenhavn har en vis aarlig Skatteindtægt, jeg troer, at det er 18 Millioner, og saa sige vi: Giv nu 1 pCt. deraf til Staten. Vi kunne altsaa beregne, hvor Meget vi faae ind paa den Maade, men det ere vi afflaarne fra i de andre Communer. Altsaa Kjøbenhavns Exempel maa netop føre os til at benytte Contingentsystemet og ikke Procentsystemet, indtil vi i de andre Communer med Communeskatten ere gaaede frem paa samme Maade som her. Men i mine Tanker skal der endnu Et til. Det er mig ikke nok, at vi have lært paa den Maade at udfinde Indtægten i Communen, thi naar man siger til Communen: Sigu til Staten, som I hidtil have lignet til Communen, saa er man dog ikke sikker paa at faae den Indtægt, som Staten behøver. Naar nemlig Communen har, ved at ligne til communale Diemed, lignet f. Ex. 4 pCt., men Værdien f. Ex. af Eiendommens Indtægter er ansat til det Halve af deres sande Beløb, hvilket vel er det Samme, som naar Eiendommen er ansat til det Dobbelte i Værdi og sparer 2 pCt., staaer Staten Nisco for, at den faaer Mindre, end den vil have. Derfor havde den høitæredede Finansminister med Hensyn til vor Hovedindtægtskilde fuldkommen rigtigt sat et Correctiv. Det Correctiv, som man trænger til, naar man overhovedet vil indføre Procentsystemet, selv om man har faste Regler for at finde Indtægten paa i Communerne, er, at man ansætter Indtægterne af Agerbruget til et Minimumsbeløb pr. Td. Hartkorn. Naar man gjør det,

saa har man i et agerdyrkende Land som Danmark gjort en Begyhjælpelse for at faae en Skattelov af dette Slags gennemført med et virkelig betryggende Middel for nogenlunde at kunne faae den Stat ind for hele Landet, som man vil have. Naar man har gjort de to Ting, nemlig forandret Skattesystemet i eller i alt Fald Reglerne for at finde Indtægten i Communerne og faaet en Regel for, hvorledes man skal faae Skatten ind, efter en Minimumsværdi for faste Eiendomme og som Følge deraf en Minimumsindtægt af disse Eiendomme, saa skal jeg gaae over til de Herrers Mening, som ville foretrække Procentsystemet, men før kan jeg ikke gjøre det med en god Samvittighed, thi vi paaligne Skatten, ikke for at sætte Regler op paa Papiret, men fordi vi ville have en Indtægt ind, som vi maae have, for at Statsstyrelsen kan gaae sin ordentlige, usforstyrrede Gang. Jeg troer derfor ikke, at vi bør ned sætte et Udvalg, for at opnaae noget Andet end min ærede Sidemand (Fenger), der var Ordspører i et tidligere Udvalg, og den ærede Finansminister, der, saavidt jeg erindrer, var Formand i dette Udvalg, have under de daværende Forhold, som ikke nu ere forandrede, fremstillet som det Rigtige. I denne Henseende maa den sidste ærede Taler ogsaa være billig mod den ærede Finansminister. Naar han bebrejder Ministeren, at han ikke ivrigt har forfægtet sit eget Forslag, saa maa han erindre, at Ministerens Forslag var forskjelligt fra det, han ikke længe forud selv havde anbefalet.

Et andet Moment har den sidste ærede Taler gjort opmærksom paa, og han knyttede sine Bemærkninger til Bestræbelser i tidligere Tid fra hans Side med Hensyn til Indkomstskatten. Jeg skal fuldelig anerkjende hans Virksomhed, for at skaffe Indkomstskatten Indgang, og navnlig, at han søgte at benytte den til en Reform af vort øvrige Skattesystem, men jeg kan ikke erklære mig enig i det, den ærede Taler har henpeget paa, skjøndt jeg paa den Tid, Spørgsmaalet var paa Bane, netop søgte at fremhæve Betydningen af den af ham fremdragne Forskjel mellem den bevægelige eller mere usikre Indtægt, der skrives sig fra den personlige Fortjeneste, Udbytte af Arbeide og Snille, og den Indtægt, der skrives sig fra